

467**ZARZĄDZENIE SZEFA URZĘDU OCHRONY PAŃSTWA**

z dnia 21 lipca 1997 r.

w sprawie urlopów funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa.

Na podstawie art. 70 ust. 2, art. 71 i art. 73 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269, Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 70, poz. 443 i Nr 88, poz. 554) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Prawo funkcjonariusza Urzędu Ochrony Państwa, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, do pierwszego urlopu wypoczynkowego określa ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269, Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 70, poz. 443 i Nr 88, poz. 554), zwana dalej „ustawą”.

2. Prawo do kolejnych urlopów wypoczynkowych funkcjonariusz nabywa z dniem 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.

§ 2. 1. Funkcjonariuszowi, który przed przyjęciem do Urzędu Ochrony Państwa pozostawał w zatrudnieniu lub pełnił służbę inną niż wymieniona w ust. 2, zalicza się okres tego zatrudnienia lub służby do okresu, od którego zależy prawo do pierwszego urlopu wypoczynkowego, według zasad przewidzianych w kodeksie pracy oraz w przepisach szczególnych.

2. Do okresu służby funkcjonariusza, od którego zależy prawo do pierwszego urlopu wypoczynkowego, zalicza się okres zasadniczej służby wojskowej oraz długotrwałego przeszkolenia wojskowego absolwentów szkół wyższych, jeżeli przyjęcie do służby w Urzędzie Ochrony Państwa nastąpiło w terminie 30 dni od dnia zwolnienia ze służby wojskowej.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, jeżeli przyjęcie do służby w Urzędzie Ochrony Państwa nastąpiło w terminie późniejszym z przyczyn od funkcjonariusza niezależnych, pod warunkiem, że w terminie określonym w ust. 2 miało miejsce jego zgłoszenie się do podjęcia służby.

4. Funkcjonariuszowi, który przed przyjęciem do służby wykorzystał urlop wypoczynkowy za dany rok albo otrzymał ekwiwalent pieniężny za nie wykorzystany urlop, nie przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w roku przyjęcia do służby. Prawo do urlopu powstaje z dniem 1 stycznia następnego roku.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, urlop wypoczynkowy może być udzielony funkcjonariuszowi nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy służby.

§ 3. 1. Funkcjonariuszowi należy udzielić urlopu wypoczynkowego w roku kalendarzowym, w którym nabył prawo do tego urlopu.

2. Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w systemie zmianowym udziela się urlopu wypoczynkowego od dnia, w którym ma on pełnić służbę.

§ 4. Funkcjonariuszom udziela się również dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wymiarze równym liczbie dni ustawowo wolnych od służby i dodatkowo wolnych od służby, podczas których funkcjonariusz przebywał na urlopie.

§ 5. Funkcjonariuszowi nie udziela się urlopu wypoczynkowego w okresie zwolnienia lekarskiego oraz zawieszenia w czynnościach służbowych.

§ 6. 1. Urlop wypoczynkowy powinien być udzielany zgodnie z planem urlopów, który ustala kierownik jednostki organizacyjnej, biorąc pod uwagę wnioski funkcjonariuszy i konieczność zapewnienia normalnego toku służby.

2. Funkcjonariusz powinien być zawiadomiony o terminie urlopu wypoczynkowego nie później niż na miesiąc przed jego rozpoczęciem.

§ 7. Funkcjonariuszowi kierowanemu na przeszkolenie do ośrodka szkolenia Urzędu Ochrony Państwa należy udzielić należnego mu urlopu wypoczynkowego przed tym skierowaniem, jeżeli czas trwania szkolenia uniemożliwiłoby udzielenie urlopu w danym roku kalendarzowym.

§ 8. Na wniosek funkcjonariusza urlop wypoczynkowy może być podzielony na części, z tym że co najmniej jedna część urlopu powinna obejmować nie mniej niż 14 kolejnych dni kalendarzowych.

§ 9. Na wniosek funkcjonariusza-kobiety urlopu wypoczynkowego udziela się bezpośrednio po urlopie macierzyńskim lub urlopie udzielonym na warunkach urlopu macierzyńskiego.

§ 10. 1. Jeżeli funkcjonariusz nie może rozpocząć urlopu wypoczynkowego w ustalonym terminie z przyczyn usprawiedliwiających nieobecność w służbie, a w szczególności z powodu czasowej niezdolności do służby wskutek choroby, odosobnienia w związku z chorobą zakaźną lub urlopu macierzyńskiego, należy przesunąć urlop na termin późniejszy.

2. Części urlopu wypoczynkowego nie wykorzystaną z powodu czasowej niezdolności do służby wskutek choroby w czasie urlopu należy udzielić funkcjonariuszowi w terminie późniejszym. Przesunięcie terminu urlopu wypoczynkowego na wniosek funkcjonariusza nie może zakłócić normalnego toku służby.

§ 11. 1. Odwołanie z urlopu wypoczynkowego oraz wstrzymanie udzielenia tego urlopu w całości lub części jest dopuszczalne tylko z powodu szczególnych potrzeb służby, jeżeli nieobecność funkcjonariusza spowodowałaby poważne zakłócenia toku służby.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, funkcjonariuszowi należy udzielić urlopu wypoczynkowego w terminie późniejszym.

§ 12. 1. Zwrot kosztów funkcjonariuszowi odwołanemu z urlopu wypoczynkowego obejmuje udokumentowane opłaty poniesione i nie wykorzystane przez funkcjonariusza oraz koszty przejazdu i opłaty poniesione na małżonka i dzieci, o których mowa w art. 64 ustawy, jeżeli odwołanie funkcjonariusza z urlopu spowodowało powrót również tych osób.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie wstrzymania funkcjonariuszowi urlopu wypoczynkowego w całości lub części.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się również do osoby pozostającej faktycznie we wspólnym pożyciu z uprawionym.

§ 13. 1. Prawo do ekwiwalentu pieniężnego za nie wykorzystany urlop wypoczynkowy oraz za zaległy urlop wypoczynkowy funkcjonariusz nabywa z dniem zwolnienia ze służby.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek funkcjonariusza, można przyznać ekwiwalent pieniężny za zaległy urlop wypoczynkowy.

§ 14. 1. Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę co najmniej przez 9 miesięcy w ciągu roku, w wymiarze co najmniej połowy dziennej lub miesięcznej normy czasu, w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia przysługuje płatny urlop dodatkowy w każdym roku kalendarzowym w wymiarze:

- 1) 5 dni kalendarzowych przy pierwszym stopniu szkodliwości lub uciążliwości dla zdrowia,
- 2) 10 dni kalendarzowych przy drugim stopniu szkodliwości lub uciążliwości dla zdrowia,
- 3) 15 dni kalendarzowych przy trzecim stopniu szkodliwości lub uciążliwości dla zdrowia.

Stopnie uciążliwości lub szkodliwości warunków pełnienia służby określa załącznik do zarządzenia.

2. Stosownie do stopnia uciążliwości lub szkodliwości warunków pełnienia służby ustala się stanowiska, na których funkcjonariusze otrzymują płatny urlop dodatkowy, oraz wymiar tego urlopu.

3. Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę na stanowisku, dla którego określono różne stopnie szkodliwości lub uciążliwości warunków pełnienia służby, przysługuje jeden płatny urlop dodatkowy w wymiarze korzystniejszym.

4. Płatny urlop dodatkowy przysługuje funkcjonariuszowi do czasu wyeliminowania czynników uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, które stanowiły uzasadnienie dla przyznania tego urlopu.

§ 15. 1. Funkcjonariuszowi, który osiągnął określony wiek i staż służby, przysługuje coroczny płatny urlop dodatkowy w każdym roku kalendarzowym w wymiarze:

- 1) 7 dni kalendarzowych dla funkcjonariuszy, którzy ukończyli 40 lat życia i posiadają 10 lat służby,
- 2) 10 dni kalendarzowych dla funkcjonariuszy, którzy ukończyli 45 lat życia lub posiadają 20 lat służby,
- 3) 15 dni kalendarzowych dla funkcjonariuszy, którzy ukończyli 55 lat życia lub posiadają 25 lat służby,

2. Do stażu służby określonego w ust. 1 zalicza się również okresy innej służby, zaliczane na równi ze służbą w Urzędzie Ochrony Państwa, w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa.

3. Funkcjonariusz nabywa prawo do pierwszego urlopu:

- 1) o którym mowa w ust. 1 pkt 1 — z dniem osiągnięcia określonego wieku i stażu służby,
- 2) o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 — z dniem osiągnięcia określonego wieku lub stażu służby.

§ 16. 1. Dla funkcjonariuszy pełniących służbę w czterobrygadowej organizacji służby wprowadza się płatne urlopy dodatkowe w wymiarze jednego dnia wolnego od służby za każdy miesiąc pełnienia służby w tym systemie.

2. Okresy usprawiedliwionej nieobecności w służbie, bez względu na czas ich trwania, nie wpływają na uprawnienia do urlopu, o którym mowa w ust. 1.

§ 17. 1. Płatny urlop dodatkowy w wymiarze do 12 dni kalendarzowych nie może obejmować więcej niż jeden dzień ustawowo wolny od pracy, a w wymiarze do 15 dni kalendarzowych nie może obejmować więcej niż dwa dni ustawowo wolne od pracy.

2. Do płatnego urlopu dodatkowego wlicza się wszystkie dodatkowe dni wolne od pracy poza dodatkowymi dniami wolnymi bezpośrednio poprzedzającymi lub następującymi po urlopie.

§ 18. 1. W razie zbiegu uprawnień do płatnego urlopu dodatkowego z różnych tytułów, funkcjonariusz ma prawo do jednego płatnego urlopu dodatkowego w wymiarze korzystniejszym.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w razie zbiegu uprawnień do płatnego urlopu dodatkowego określonych w § 14 ust. 1 z uprawnieniami do płatnego urlopu dodatkowego z innego tytułu, jednakże łączny wymiar płatnego urlopu dodatkowego nie może przekraczać 15 dni kalendarzowych.

§ 19. Funkcjonariuszowi, który wykorzystał płatny urlop dodatkowy za dany rok kalendarzowy, a następnie nabył w ciągu tego roku prawo do płatnego urlopu dodatkowego w wyższym wymiarze, przysługuje urlop uzupełniający.

§ 20. Do płatnych urlopów dodatkowych dla funkcjonariuszy stosuje się odpowiednio przepisy § 3, § 5—7 i § 9—13 ust. 1.

§ 21. Płatne urlopy dodatkowe określone w § 14 i 15 mogą być dzielone na dwie części.

§ 22. Wymiar i zasady udzielania urlopów:

- 1) macierzyńskiego,
- 2) na warunkach urlopu macierzyńskiego,
- 3) wychowawczego

regulują przepisy prawa pracy.

§ 23. Udzielanie krótkoterminowego urlopu w drodze wyróżnienia regulują odrębne przepisy.

§ 24. 1. Funkcjonariuszowi przenoszonemu służbowo przysługuje urlop okolicznościowy, jeżeli z przeniesieniem wiąże się zmiana miejsca zamieszkania.

2. Urlopu okolicznościowego udziela się w wymiarze od 3 do 5 dni kalendarzowych, w zależności od położenia nowego miejsca zamieszkania, warunków rodzinnych i innych okoliczności mających bezpośredni wpływ na przesiedlenie. Urlop okolicznościowy może być na wniosek funkcjonariusza podzielony na części.

§ 25. 1. Funkcjonariuszowi, który podejmuje naukę na podstawie skierowania, przysługuje płatny urlop szkoleniowy.

2. Urlop szkoleniowy jest przeznaczony na udział w zajęciach obowiązkowych, przygotowanie się i złożenie egzaminów, przygotowanie pracy dyplomowej, przygotowanie i złożenie egzaminu dyplomowego oraz na naukę własną.

§ 26. 1. Wymiar urlopu szkoleniowego wynosi:

- 1) na przystąpienie do egzaminu dojrzałości — 6 dni,
- 2) w szkołach pomaturalnych, niezależnie od systemu nauki — 12 dni w każdym roku szkolnym,
- 3) w szkołach wyższych, w każdym roku studiów odbywanych w systemie:
 - a) zaocznym — 28 dni,
 - b) wieczorowym — 21 dni,

c) mieszanym:

— w części przewidzianej na kształcenie w systemie dziennym — na czas trwania obowiązkowych zajęć,

— w części przewidzianej na kształcenie w systemie wieczorowym i zaocznym — w wymiarze proporcjonalnym do czasu trwania nauki,

4) w ostatnim roku studiów odbywanych w systemie zaocznym i wieczorowym (niezależne od urlopu określonego w pkt 3) oraz eksternistycznym — 28 dni,

5) w celu przygotowania się do złożenia egzaminów doktorskich i obrony rozprawy doktorskiej lub dla przygotowania się do kolokwium oraz wykładu habilitacyjnego — 28 dni,

6) w celu przygotowania się i złożenia egzaminu na radcę prawnego lub egzaminu po zakończeniu aplikacji sądowej, prokuratorskiej, adwokackiej, notarialnej albo legislacyjnej — 30 dni.

2. Przepis ust. 1 pkt 3 i 4 stosuje się odpowiednio do studiów podyplomowych.

3. Funkcjonariuszowi-lekarzowi przysługuje urlop szkoleniowy na czas trwania obowiązkowych zajęć wynikających z określonych form dokształcania i doskonalenia w służbie zdrowia oraz 6 dni roboczych na przygotowanie się i przystąpienie do egzaminów,

4. Funkcjonariuszowi skierowanemu na kursy wieczorowe, zaoczne, seminaria, samokształcenie kierowane, z zastrzeżeniem ust. 5, przysługuje płatny urlop szkoleniowy w wymiarze do 6 dni w zależności od czasu trwania szkolenia i egzaminów.

5. Funkcjonariuszowi skierowanemu na przeszkolenie do ośrodka szkolenia Urzędu Ochrony Państwa urlopu, o którym mowa w ust. 4, nie przysługuje.

§ 27. 1. W przypadku powtarzania przez funkcjonariusza klasy lub roku (semestru) z powodu choroby albo z przyczyn uznanych za usprawiedliwione, funkcjonariuszowi przysługuje ponownie prawo do urlopów szkoleniowych określonych w § 26 ust. 1 pkt 1—6.

2. W przypadku powtarzania przez funkcjonariusza klasy lub roku (semestru) z przyczyn nie uznanych za usprawiedliwione, funkcjonariusz może być zwolniony z zajęć służbowych tylko na czas niezbędny do złożenia egzaminu (kolokwium).

§ 28. 1. Urlop szkoleniowy może być udzielony funkcjonariuszowi jednorazowo albo w częściach w okresie danego roku szkolnego, w wymiarze proponowanym przez funkcjonariusza.

2. Do wymiaru urlopu szkoleniowego nie wlicza się dni ustawowo i dodatkowo wolnych od pracy.

§ 29. 1. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w § 25 ust. 1, przysługuje zwolnienie od służby z części dnia

w wymiarze do 5 godzin w tygodniu, jeżeli czas służby nie pozwala na punktualne przybycie na zajęcia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszy pobierających naukę bez skierowania.

§ 30. Funkcjonariuszowi można udzielić, na wniosek komisji lekarskiej, płatnego urlopu zdrowotnego jednorazowo na okres do 2 miesięcy, łącznie w ciągu kolejnych 12 miesięcy — na okres do 6 miesięcy.

§ 31. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje urlop okolicznościowy w wymiarze:

1) 2 dni — w razie zawarcia związku małżeńskiego przez funkcjonariusza, urodzenia się dziecka funkcjonariuszowi, zgonu i pogrzebu małżonka, dziecka, ojca, matki, ojczyma lub macochy funkcjonariusza,

2) 1 dnia — w razie zawarcia związku małżeńskiego przez dziecko funkcjonariusza, zgonu i pogrzebu siostry, brata, teściowej, teścia, babki, dziadka, a także innej osoby pozostającej na utrzymaniu funkcjonariusza lub pod jego bezpośrednią opieką.

2. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, nie udziela się, jeżeli wskazany przez funkcjonariusza termin udzielenia nie pozostaje w bezpośrednim związku ze zdarzeniem uzasadniającym jego udzielenie.

3. Za dzieci, w rozumieniu ust. 1, uważa się dzieci, o których mowa w § 32 ust. 3.

§ 32. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje urlop okolicznościowy w razie konieczności osobistego sprawowania opieki nad:

1) dzieckiem w wieku do lat ośmiu w przypadku:

a) nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, przedszkola lub szkoły, do której dziecko uczęszcza,

b) porodu lub choroby małżonka funkcjonariusza stale opiekującego się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi sprawowanie opieki,

c) pobytu małżonka funkcjonariusza, stale opiekującego się dzieckiem, w zamkniętym zakładzie opieki zdrowotnej,

2) chorym dzieckiem do lat czternastu,

3) innym chorym członkiem rodziny.

2. Za członków rodziny, o których mowa w ust. 1 pkt 3, uważa się małżonka, rodziców, teściów, dziadków, rodzeństwo oraz dzieci w wieku powyżej czternastu lat, jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z funkcjonariuszem.

3. Za dzieci, w rozumieniu ust. 1 i 2, uważa się dzieci własne funkcjonariusza lub jego małżonka oraz dzieci przysposobione, a także dzieci obce przyjęte na wychowanie i utrzymanie.

§ 33. 1. Urlop okolicznościowy przysługuje przez niezbędny okres osobistego sprawowania opieki, nie dłużej jednak niż przez:

- 1) 60 dni w roku kalendarzowym — jeżeli opieka jest sprawowana nad dziećmi, o których mowa w § 32 ust. 1 pkt 1 i 2,
- 2) 14 dni w roku kalendarzowym — jeżeli opieka jest sprawowana na innymi członkami rodziny, o których mowa w § 32 ust. 1 pkt 3.

2. Łączny okres urlopu okolicznościowego na opiekę nad dziećmi i innymi członkami rodziny nie może przekroczyć 60 dni w roku kalendarzowym.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się niezależnie od liczby dzieci i innych członków rodziny wymagających opieki. W razie wykorzystania części urlopu okolicznościowego przez jednego z rodziców (opiekunów), drugiemu przysługuje tylko urlop uzupełniający.

§ 34. 1. Funkcjonariuszowi-kobiecie wychowującej dziecko w wieku do lat 14 przysługuje w ciągu roku kalendarzowego urlop okolicznościowy w wymiarze 2 dni.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także do funkcjonariusza, z tym że jeżeli matka dziecka funkcjonariusza jest zatrudniona lub jeżeli pełni służbę, z uprawnienia określonego w tym przepisie może korzystać jedno z nich.

§ 35. Funkcjonariuszowi oddającemu honorowo krew przysługuje urlop okolicznościowy na czas oznaczony przez stację krwiodawstwa w celu oddania krwi oraz na czas niezbędny do przeprowadzenia zleconych przez stację krwiodawstwa okresowych badań lekarskich, jeżeli nie mogą one być wykonane w czasie wolnym od służby.

§ 36. Udzielenie urlopu okolicznościowego, o którym mowa w § 31, § 32 i § 35, następuje po udokumentowaniu zaistnienia okoliczności uzasadniających jego udzielenie. Za dokument uznaje się w szczególności zaświadczenie właściwej instytucji lub oświadczenie funkcjonariusza.

§ 37. Funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 2 i 5, ust. 2 pkt 1, 2, 5 i 6 oraz ust. 3 przysługuje urlop okolicznościowy w wymiarze 2 dni na poszukiwanie pracy.

§ 38. Funkcjonariuszowi można udzielić urlopu okolicznościowego dla załatwienia ważnych spraw osobistych w wymiarze nie przekraczającym 5 dni w roku kalendarzowym.

§ 39. 1. Funkcjonariuszowi można udzielić urlopu bezpłatnego z ważnych przyczyn, w szczególności dla wykonania pracy w dziedzinie naukowej, odbycia praktyki poza służbą lub podniesienia kwalifikacji.

2. Funkcjonariusza można odwołać z urlopu bezpłatnego. Przepisy § 10 ust. 2 i § 11 stosuje się odpowiednio.

§ 40. Funkcjonariuszowi, który wyjeżdża za granicę wspólnie z małżonkiem przeniesionym do pełnienia pracy (służby) w misji dyplomatycznej, urzędzie konsularnym, misji specjalnej albo misji specjalnej organizacji międzynarodowej lub organizacji wyspecjalizowanej Organizacji Narodów Zjednoczonych, przysługuje urlop bezpłatny na czas trwania pracy (służby) małżonka.

§ 41. 1. Urlop bezpłatny trwający nie dłużej niż jeden miesiąc nie ogranicza uprawnień funkcjonariusza do urlopów: wypoczynkowego i dodatkowego.

2. W razie korzystania przez funkcjonariusza z urlopu bezpłatnego dłuższego niż jeden miesiąc, urlopy wypoczynkowy i dodatkowy ulegają skróceniu o 1/12 za każdy miesiąc urlopu bezpłatnego, nie więcej jednak niż za 12 miesięcy. Za rok kalendarzowy objęty w całości urlopem bezpłatnym urlopy wypoczynkowy i dodatkowy nie przysługują.

3. Przy ustalaniu wymiaru urlopu, o którym mowa w ust. 2 i 3, niepełny dzień zaokrągla się w górę.

§ 42. W sprawach, o których mowa:

- 1) w § 12, § 13 ust. 2 i § 40 właściwy jest Szef Urzędu Ochrony Państwa,
- 2) w § 22 pkt 3, § 24, § 27, § 30, § 37 i § 39 właściwy jest dyrektor Biura Kadr i Szkolenia Urzędu Ochrony Państwa, z zastrzeżeniem pkt 4,
- 3) w § 3, § 4, § 10, § 11, § 14—16, § 19, § 22 pkt 1 i 2, § 25, § 29, § 31, § 32, § 34, § 35 i § 38 właściwy jest kierownik jednostki organizacyjnej, z zastrzeżeniem pkt 4,
- 4) w pkt 2 i 3, dotyczących zastępców Szefa Urzędu Ochrony Państwa i kierowników jednostek organizacyjnych, właściwy jest Szef Urzędu Ochrony Państwa.

§ 43. 1. Funkcjonariusz w sprawach określonych niniejszym zarządzeniem składa drogą służbową raport do właściwego przełożonego, o którym mowa w § 42.

2. Przełożony, o którym mowa w ust. 1, bezzwłocznie informuje funkcjonariusza o sposobie załatwienia raportu. W przypadku przesunięcia, wstrzymania lub odwołania z urlopu, ogłasza ten fakt w rozkazie, w którym podaje przyczynę podjętej decyzji. Rozkaz lub wyciąg z tego rozkazu należy bezzwłocznie doręczyć funkcjonariuszowi.

§ 44. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1997 r., z wyjątkiem § 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r. i ma zastosowanie do urlopów nabytych po tym terminie.

Szef Urzędu Ochrony Państwa: A. Kapkowski

Załącznik do zarządzenia Szefa Urzędu Ochrony Państwa z dnia 21 lipca 1997 r. (poz. 467)

STOPNIE SZKODLIWOŚCI LUB UCIAŹLIWOŚCI WARUNKÓW PEŁNIENIA SŁUŻBY

1. Do pierwszego stopnia uciążliwości lub szkodliwości warunków pełnienia służby zalicza się wykonywanie służby:

- 1) w pomieszczeniach, w których konieczne jest stałe stosowanie sztucznego oświetlenia,
- 2) przy obsłudze elektronicznych monitorów ekranowych,
- 3) przy obsłudze unitów,
- 4) w warunkach narażenia na promieniowanie ultrafioletowe lub podczerwone,
- 5) w pomieszczeniach zamkniętych, w których utrzymuje się stale temperatura efektywna powyżej 25°C lub poniżej 10°C,
- 6) w warunkach narażenia na działanie pyłów nie wywołujących zwłóknienia tkanki płucnej,
- 7) w pracowniach poligraficznych w warunkach narażenia na działanie ozonu,
- 8) w magazynach mundurowych w warunkach narażenia na działanie środków konserwujących (naftalen),
- 9) w pomieszczeniach o względnej wilgotności powietrza przekraczającej 80%.

2. Do drugiego stopnia uciążliwości lub szkodliwości warunków pełnienia służby zalicza się wykonywanie służby:

- 1) w warunkach narażenia na działanie pyłów wywołujących zwłóknienie tkanki płucnej,
- 2) w warunkach narażenia na działanie par kwasów i zasad, substancji toksycznych, związków czyn-

nych biologicznie, tlenku węgla, tlenków azotu, etyliny, par rozpuszczalników i farb,

- 3) w warunkach narażenia na hałas,
- 4) w warunkach dużego ciągłego napięcia psychicznego oraz koncentracji, wpływu zmiennych warunków atmosferycznych przy prowadzeniu tajnej obserwacji zewnętrznej,
- 5) w warunkach ciągłego napięcia i koncentracji przy nagrywaniu i odtwarzaniu zapisów magnetycznych w styczności ze zmiennym natężeniem i zakresem fal dźwiękowych, a także przy nasłuchu radiowym,
- 6) w warunkach narażenia na ołów i jego związki.

3. Do trzeciego stopnia uciążliwości lub szkodliwości warunków pełnienia służby zalicza się wykonywanie służby:

- 1) w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące,
- 2) w warunkach narażenia na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości w zakresie od 0,1 do 300.000 MHz w strefie zagrożenia,
- 3) w warunkach narażenia na działanie benzydyny, alfa i beta naftyloaminy, chlorku winylu, azbestu oraz innych czynników o analogicznym jak te substancje działaniu,
- 4) przy fizycznym zwalczaniu terroryzmu,
- 5) przy konserwowaniu, magazynowaniu, transporcie i stosowaniu materiałów wybuchowych, łatwo palnych i samozapalnych.